

محسن حسینی بیدختی^۱

تاریخچه :

جامعه مطالعات تعلیم و تربیت سازمانی است، متشکل از پژوهشگران و سیاستگذاران، که برای رشد و ارتقای آموزش و پژوهش تلاش می کند. این جامعه در سال ۱۹۰۱ توسط گروهی از مریبان برجسته و شناخته شده همچون جان دیویی ، نیکولاس موری باتلر ، چارلز و فرانک مک موری^۲ شکل گرفت. جامعه مطالعات تعلیم و تربیت از جامعه ملی هربارت که در سال ۱۸۹۵ تاسیس شده بود و در طی حیات خویش پنج سالنامه را نیز منتشر کرده بود هویت یافت . جامعه هربارت در سال ۱۸۹۲ توسط هواداران و مریدان جان فردیک هربارت (۱۸۴۱-۱۷۷۶) به منظور ارتقای مطالعات علمی تعلیم و تربیت ، به ویژه معرفت شناسی یادگیری و آموزش شکل گرفت. چنین دیدگاهی در اواخر قرن نوزدهم دیدگاهی انقلابی محسوب می شد . جامعه هربارت تلاش می کرد برای چالش های اساسی تعلیم و تربیت آمریکا از طرق مختلفی مانند انتشار مقالات و نشستهای علمی راهکار ارائه نماید. به منظور افزایش مشارکت شرکت کنندگان ، قبل از آغاز جلسات ، پژوهش های جدید در اختیار اعضا قرار می گرفت و پس از پایان جلسات نیز مقالات برتر جهت چاپ در اختیار دفتر انتشارات قرار می گرفت . جامعه هربارت در طول دوره فعالیتش پنج سالنامه را منتشر کرد و پس از آن در سال ۱۹۰۱ به "جامعه ملی مطالعات علمی تعلیم و تربیت"^۳ تغییر نام یافت (NSSSE ، ۲۰۱۴).

پس از این تغییر عنوان، رویکرد مطالعاتی جامعه نیز به سوی بررسی مواردی چون کودک و یادگیری ، روانشناسی تجربی و پداگوژی معطوف شد. جامعه جدید تلاش می کردند تا از طریق مشارکت در نشستهای تخصصی منظم ، بیان یافته های حاصل از پژوهش ها و تجارب آموزشی، موجبات رشد و ارتقای آموزش در مدارس و موسسات آموزش

^۱. مدرس دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی

^۲ - John Dewey, Nicholas Murray Butler, and Charles A & Frank Mc Murry

^۳ - National Society for the Scientific Study of Education

^۴ -NSSE(The National Society for the scientific Study of Education) ; <https://nsse-chicago.org/About.asp>

عالی را فراهم سازند. در سال ۱۹۰۹ با وجود حفظ رویکرد علمی در فعالیت های جامعه، واژه " علمی^۱ " از نام جامعه حذف، و به جامعه ملی مطالعات تعلیم و تربیت تغییر یافت (Altenbaugh, ۱۹۹۲).

تشکیلات سازمانی :

سوابق اولیه این گروه، دلالت بر تعهد عمیق اعضا به بحث های تربیتی به ویژه برنامه درسی داشت. هر سال دو تا سه جلسه برگزار می شد که در این جلسات اعضا گزارش پژوهش ها و یافته های خود را که از قبل به اطلاع افراد رسیده بود، طرح و بررسی می کردند. ساختار جامعه در ابتدا ساختاری سنتی بود که متشکل از رئیس، نایب رئیس و یک کمیته اجرایی بود. جلسات نیز بیشتر جلسات غیر رسمی و محدود با همین نفرات بود. اما با توجه به نقش جامعه در هدایت و رشد پژوهش های تربیتی و برنامه درسی، فعالیتهای جامعه با استقبال علاقمندان و افراد متخصص همراه، و مشارکت مردم افزایش یافت. بطوریکه در سال ۱۹۱۹ بیش از ۱۰۰۰ نفر در جلسات سالانه جامعه که با همکاری "انجمن ملی تعلیم و تربیت"^۳ برگزار می شد، شرکت داشتند. ماهیت جلسات نیز به تدریج از جلسات غیر رسمی به جلسات رسمی و ارائه سخنرانی تغییر کرد. همزمان با رشد فعالیت های جامعه، مطالبات اعضای جامعه نیز افزایش یافت و همین موضوع چالش های داخلی و بیرونی را برای آنها ایجاد نمود، بطوریکه با توجه به حساسیت های ایجاد شده، در سال ۱۹۲۴ ساختار و تشکیلات سازمانی جامعه بطور کامل تغییر یافت. یک هیات مدیره شش نفره جایگزین ساختار سنتی موجود شد. مدت عضویت اعضای هیات مدیره نیز سه سال تعیین شد تا زمینه مشارکت همه اعضا را فراهم کرده و از امکان عضویت مادام العمر جلوگیری نماید (ویپل، ۱۹۴۱)، به نقل از ان اس اس ای (۲۰۱۴). این تغییرات به منظور بهبود ساختار اجرایی و تصمیم گیری در جامعه ایجاد شده بود و رشد و توسعه فعالیت های جامعه علیرغم موفقیت های که داشت توقعات علاقه مندان را بالا برد و باعث افزایش نقدها و انتظارات شد. بطوریکه در سال ۱۹۳۱ هارولد راگ^۵ در کنفرانس جامعه ملی تعلیم و تربیت^۶، اعضای هیات مدیره را متهم کرد که گزارشی جامعی از فعالیت های انجام گرفته ارائه نمی کنند. طرفداران تعلیم و تربیت پیشرفت گرا نیز رضایت چندانی از جامعه نداشتند و گمان می کردند، فلسفه تربیتی آنها به درستی از طرف جامعه درک و اجرا نمی شود. ترکیب اعضای هیات مدیره نیز مورد نقد اعضای قرار داشت.

^۱ - Scientific

^۲ - Altenbaugh, ۱۹۹۹

^۳ - National Education Association

^۴ - Guy Whipple, Secretary-Treasurer of the Society, in ۱۹۴۱.

^۵ - Dr. Harold Rugg

^۶ - The National Education Association

آنها عقیده داشتند دایره انتخاب اعضای هیات مدیره بسیار محدود شده و تنوع و ترکیب نفرات پیشنهادی به گونه ای نیست که عامل موفقیت جامعه شود. چالش های تامین بودجه و انتقاد های فراوان ، مشکلات بسیاری را برای ادامه حیات جامعه ایجاد کرده بود (آلتنباخ، ۱۹۹۹).

سالنامه ها :

جامعه ملی تعلیم و تربیت از سال ۱۹۰۳ اولین سالنامه خود را در قالب دو جلد در سال منتشر نمود . این سالنامه ها گاه با موضوع پژوهشی خاصی به افراد برجسته سفارش داده می شد و بر اساس موضوع پژوهش های انجام شده، منتشر می گردید. هر سالنامه موضوع خاصی را دنبال می کرد، که حاصل بررسی پیشنهاد های رسیده توسط اعضای هیات مدیره بود. روند انتخاب موضوعات پژوهشی نیز به این صورت بود که ابتدا طرح های پژوهشی به اعضای هیات مدیره ارائه می شد ، سپس برجسته ترین پژوهشگران در حوزه های مربوطه که غالبا خارج از اعضا بودند ، توسط رئیس کمیته تدوین سالنامه دعوت به همکاری می شدند. پس از تایید هزینه ها، کار به طور رسمی زیر نظر " سردبیر"^۲ آغاز می شد ، این فرد تا قبل از سال ۱۹۶۳ " رئیس"^۳ نامیده می شد . از سال ۱۹۷۰ ، تمام فصول سالنامه توسط گروهی از نویسندگان تحت نظارت سردبیر تدوین می شد . خود سردبیر نیز توسط اعضای هیات مدیره انتخاب می شد. با نگاهی به اسامی پژوهشگرانی که با جامعه همکاری داشته اند کاملا مشخص است، جامعه در جذب پژوهشگران و نویسندگان برجسته زمان خود بسیار موفق عمل کرده است. برخی از این افراد که تحت عنوان سردبیر یا نویسندگان با جامعه همکاری داشته اند عبارتند از ؛ جان دیویی^۴ ، ای. ال. ثرندایک^۵ ، چارلتون واشبورن^۶ ، رالف تایلر^۷ ، رابرت جی هوینگهورست^۸ ، جان گودلد^۹ ، ان لیبرمن^{۱۰} ، میلیبری مک لالین^{۱۱} ، روث استرنگ^{۱۲} ، جینی اس چال^۱ ،

---

^۱ - Altenbaugh ۱۹۹۹

^۲ - Editor

^۳ - Chairman

^۴ - John Dewey

^۵ - E.L. Thorndike

^۶ - Carleton Washburne

^۷ - Ralph W. Tyler

^۸ - Robert J. Havinghurst

^۹ - John Goodlad

^{۱۰} - Ann Lieberman

^{۱۱} - Milbrey McLaughlin

^{۱۲} - Ruth Strang

هری برودی^۲، بنجامین بلوم^۳، لورنس گلبرگ^۴، اوری بران فنبرنر^۵، جروم برونر^۶، کنث استرایک^۷، مایکل اسکریون^۸، الیوت ایزنر^۹، برنارد اسپودک^{۱۰}، رودولف آرنهایم^{۱۱}. افراد برجسته دیگری را نیز می توان به این فهرست اضافه نمود. مسئله اساسی تعلیم و تربیت مانند تربیت معلم، برنامه درسی، سنجش موضوعی تدریس مانند جغرافی^{۱۲}، بزهکاری اطفال و مدرسه^{۱۳}، عدالت در تعلیم و تربیت^{۱۴} و یا یادگیری خود محور موضوعات مطرح در سالنامه را شکل می داد. برای انجام پژوهش های مهم، کمیته هایی تشکیل می شد که گزارش یافته های آنها در سالنامه منتشر می شد، مانند؛ سلسله گزارش های کمیته اقتصاد زمان در تعلیم و تربیت^{۱۵} منتشر شده در سالهای ۱۹۲۱ و ۱۹۱۶، گزارش کمیته الزامات حداقلی در موضوعات مدارس ابتدایی^{۱۶} منتشر شده در سال ۱۹۱۷ و گزارش کمیته جامعه در ساکت خوانی^{۱۷} منتشر شده در سال ۱۹۳۰ (NSSE، ۲۰۱۴).

در میان این سالنامه ها، دو سالنامه در سالهای ۱۹۲۷ و ۱۹۴۰ منتشر شد که بسیار مورد توجه قرار گرفت. در سال ۱۹۲۷ سالنامه^{۱۸} "مبانی و فنون ساخت برنامه درسی؛ گذشته و حال"^{۱۹} با مشارکت کمیته ای متشکل از هارولد راک

---

^۱ - Jeanne S. Chall

^۲ - Harry Broudy

^۳ - Benjamin Bloom

^۴ - Lawrence Kohlberg

^۵ - Urie Bronfenbrenner

^۶ - Jerome Bruner

^۷ - Kenneth Strike

^۸ - Michael Scriven

^۹ - Elliot Eisner

^{۱۰} - Bernard Spodek

^{۱۱} - Rudolf Arnheim

^{۱۲} - assessment to the teaching of geography

^{۱۳} - juvenile delinquency and the schools

^{۱۴} -the courts and education

^{۱۵} - Reports of the Committee on Economy of Time in Education

^{۱۶} -Second Report of the Committee on Minimum Essentials in Elementary-School Subjects

^{۱۷} - Report of the Society's Committee on Silent Reading

^{۱۸} - Volume: ۲۶ Issue: ۱

^{۱۹} - The Foundations and Technique of Curriculum-Construction: Curriculum-making: Past and Present

، جورج کونتز ، ویلیام کیلیپاتریک و فرانکلین بابیت^۱ تدوین گردید که تلاش داشت از برخی جنبه های مشترک و مورد توافق تعلیم و تربیت پیشرفت گرا در قبال منتقدانش دفاع کند. دومی نیز در سال ۱۹۴۰^۲ با مشارکت رابرت آل ثرندایک ، جورج استودارد و لوئیس ترمین^۳ با عنوان "هوش ؛ ماهیت و پرورش"^۴ به بررسی محدودیت های محیطی و وراثتی در رشد ذهنی پرداخته بود. (Altenbaugh, ۱۹۹۹)

چالش های پیش رو

جامعه علاوه بر انتشار سالنامه ها ، نشستهای علمی تخصصی منظمی را طراحی می کرد تا بستر مناسبی برای بحث و تحلیل مطالب مهم و جدید حوزه برنامه درسی باشد . با وجود همه تلاشهای اعضای هیات مدیره، همچنان مشکلات مالی فراوان و انتقادات ادامه داشت و کار را برای اعضا بسیار سخت می کرد. اعضای هیات مدیره نیز با پذیرش نقدهای مطرح ، جلساتی را برای تحلیل فعالیتهای انجام گرفته برگزار می کردند. بطور مثال با توجه به اینکه یکی از اهداف اصلی جامعه ایجاد ارتباط با دنیای حرفه ای مربیان و مدیران آموزشی بود، نتایج بررسی جامعه نشان می داد، این هدف حاصل نشده و میان پژوهشگران و کارگزاران برنامه های درسی ارتباط لازم وجود ندارد. در همین ارتباط، استفان کوری^۵ (۱۹۵۱) از اعضای هیات مدیره و رئیس جامعه در پنجاهمین سالگرد تاسیس جامعه چنین عنوان کرده بود ؛ " با توجه به اینکه یکی از اهداف جامعه ترغیب معلمان و مدیران به اتخاذ نگاه علمی در تامل و بررسی فعالیتهای تربیتی است، به نظر می رسد ، در خصوص میزان تاثیر اقدامات آموزشی انجام شده توسط دیگران کمی اغراق شده ، پس لازم است علاوه بر ارائه آخرین یافته و دستاوردهای علمی ، متخصصان حوزه برنامه درسی و تعلیم و تربیت در خصوص ارائه راهکارهای برخورد مربیان و مدیران و ناظران با چالشهای حرفه ای پیش رو و نحوه توجه به رشد حرفه ای آنها نیز توجه شود " . نقد دیگری نیز توسط ارنست هورن^۶ در همان مراسم مطرح شد ، اشاره به تمایل بیش از حد اعضای جامعه و کارگزاران آموزشی به مطالعه یافته های پژوهشی دیگران بود. او معتقد بود جامعه نباید معلمان و کارگزاران برنامه های درسی را ترغیب کند تا نظاره گر پژوهش دیگران باشند بلکه باید زمینه بازیگری آنها در پژوهش های تربیتی را فراهم کند. همچنین اسناد موجود در ارشیو نشان می داد، جامعه در تعامل با محیط پیرامون خود چندان موفق عمل نکرده است. بطوریکه برخی دانشجویان در نشستی که در سال ۱۹۹۷ برگزار شد، از نحوه اطلاع رسانی و تعامل جامعه

^۱ - Harold Rugg, George Counts, William H. Kilpatrick & Franklin Bobbitt

^۲ - Volume: ۳۹ Issue: ۱

^۳ - Robert L. Thorndike, George Stoddard, and Lewis Terman

^۴ - *Intelligence: Its Nature and Nurture*

^۵ - Stephen Corey

^۶ - Ernest Horn

با محیط های دانشگاهی شکایت داشته و اعتقاد داشتند، تنها دانشجویان برخی دانشگاه های خاص و برگزیده از وجود جامعه و فعالیتهای آنان اطلاع دارند و دانشجویان سایر دانشگاه ها از ماهیت ، فعالیت ها و برنامه های جامعه اطلاع دقیقی ندارند (NSSE ، ۲۰۱۴).

یکی دیگر از چالش های مهم جامعه ، کمیت و کیفیت اعضای جامعه بود. بطوریکه بحث اعضای جامعه، چه به لحاظ کمی و چه به لحاظ کیفی، از دهه ۱۹۳۰ به بعد همواره از جمله مسائل اساسی و دغدغه های مهم مخاطبان بوده است. کمیت اعضا به لحاظ سهمی که در تامین بودجه داشتند و کیفیت آنها نیز اشاره به چگونگی جذب و نگهداری افراد جوان و نحوه مشارکت فعالانه آنها داشت. اگرچه تلاشهای انجام گرفته در این زمینه نتیجه داد و در سال ۱۹۵۹ تعداد اعضای به ۵۳۰۰ نفر رسید ، اما این تعداد در سالهای بعد، به ویژه دهه ۱۹۶۰ به واسطه نقدهای فراوانی که به شکل فعالیتهای و برنامه های حرفه ای جامعه می شد، کاهش یافت و مشکلات مالی شدیدی را برای اعضای هیات مدیره فراهم کرد (NSSE ، ۲۰۱۴).

جمع بندی:

جامعه ملی مطالعات تعلیم و تربیت جامعه‌ی است که با همت بزرگان تعلیم و تربیت چون جان دیویی ، برنر ، برادران مک مری و بسیاری از دیگر افراد برجسته به منظور بهبود سیاست ها ، اقدامات و پژوهشهای آموزشی تاسیس شد . جامعه در طول حیات خود موضوعات اساسی تعلیم و تربیت را با مشارکت متخصصان به بحث و بررسی گذاشته و نتایج آنرا در قالب سالنامه های منظم منتشر کرده است. اما این مسیر با چالش های مختلف و سختی های فراوانی همراه بود که در نهایت منجر به انحلال جامعه شد. با وجود همه این مشکلات مالی و نقدهای مطرح ، اعضای جامعه نسبت به ماموریت و اهداف سازمانی خود وفادار بود و مشارکت فعالانه ای در نقد و نشر یافته ها و چالش های علمی مرتبط با تعلیم و تربیت در مشارکت با نهادهای مرتبط مانند ، جامعه پژوهشهای آموزشی آمریکا ، جامعه مدیران مدارس آمریکا ، جامعه نظارت و برنامه ریزی درسی داشت. بر همین اساس ، در سال ۱۹۸۳ نشستی در کمپ دانشگاه تربیت معلم اوهایو^۱ برگزار شد که در سرنوشت حرفه ای جامعه بسیار تاثیر گذار بود. در آن نشست پس از بحث و بررسی نقد های مطرح، با پیشنهاد یکی از اعضا مبنی بر پرداخت شجاعانه به مسائل و چالشهای اساسی تعلیم و تربیت در سالنامه ها و در صورت امکان دعوت از موسسات علمی مرتبط به منظور تحلیل و بررسی این چالشها موافقت شد. این تصمیم منجر به افزایش هزینه برای چاپ دو نشریه با کیفیت در سال شد و بار بسیاری را بر دوش اعضای هیات مدیره به ویژه دبیر و خزانه دار جامعه تحمیل کرد.

^۱ -Ohio teacher Education Campus

در اواخر قرن بیستم ، مشکلات فراوان جامعه، آینده حرفه ای آنها به مهمترین چالش اعضای هیات مدیره تبدیل کرده بود. بازنشستگی دبیر و خزانه دار جامعه ، انحلال اداره آموزش دانشگاه شیکاگو که باعث بی خانه مانی جامعه شد ، کاهش شدید تعداد اعضای جامعه، مسئولان و اعضای هیات مدیره را در شرایط بسیار سختی قرار داد. پس از نشست ها و تلاش های فراوان ، در نهایت سه گزینه مطرح بود؛ انحلال ، محدود ساختن فعالیت جامعه و در نهایت بازنگاری در اهداف و ماموریت های جامعه . اعضای جامعه در حالیکه به چاپ دو جلدی سالنامه متعهد بودند ، راه حل سوم را انتخاب کردند. به همین منظور هیات مدیره در تلاش بود تا از طریق گسترش ارتباطات با دیگر سازمان ها ، جذب اعضای جدید و برگزاری جلسات منظم، جامعه را جانی دوباره بخشد. با وجود همه کوشش ها، توفیقی حاصل نشد و سرانجام پس از سالها تلاش در سال ۲۰۰۸، اعضای هیات مدیره به این نتیجه رسیدند که به لحاظ مالی دیگر قادر به تامین هزینه ها نیستند . در سی ام می سال ۲۰۰۸ اعضای هیات مدیره رای به انحلال جامعه داده و حق انتشار سالنامه های بعدی را به همراه سایر متعلقات باقی مانده ، به بخش " اسناد تربیت معلم " ^۱ در دانشکده تربیت معلم دانشگاه کلمبیای ^۲ نیورک واگذار کردند. آنها نیز با توجه با اهداف اولیه جامعه ، همچنان به انتشار دو سالنامه در سال متعهدند و به چالش های مطرح تعلیم و تربیت می پردازند (NSSE، ۲۰۱۴).

---

^۱ - Teachers College Record (TCR)

^۲ - Teachers College, Columbia University

منابع :

Altenbaugh,R.J.(١٩٩٩). Historical Dictionary of American Education, Greenwood Press Westport, Connecticut: London. ISBN: ٠-٣١٣-٢٨٨٩٠-X

NSSE (٢٠١٤) the National Society for the Scientific Study of Education, Retrieved from May ١٥, ٢٠١٤ from <https://nsse-chicago.org/About.asp>

NSSE (٢٠١٣) the National Society for the Scientific Study of Education, volume ١١٢, issue١ , Retrieved from May ١٥, ٢٠١٤ from <https://nsse-chicago.org/yearbooks.asp>

